

Arrest

nr. 41 489 van 9 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 27 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, loco advocaat R. BELDERBOSCH, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 20 oktober 2006 en heeft zich een eerste keer vluchteling verklaard op 27 augustus 2008.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 3 september 2008 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 28 oktober 2008 en 27 oktober 2009.

1.3. Op 24 december 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 28 december 2009 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Arabische vrouw afkomstig uit Rashidiya nabij Mosul in Centraal-Irak. In 2000 zou u verliefd zijn geworden op een zekere Ismail Saadi Walid, een man die bij u in de buurt woonde. Op een gegeven moment zouden jullie door uw broers zijn betrappt terwijl jullie met elkaar aan het praten waren. Daarop zou Walid besloten hebben om u ten huwelijk te vragen. Uw familie zou dit huwelijk echter hebben geweigerd. Na verloop van tijd zou Walid u weggehaald hebben bij uw familie. Jullie zouden naar het hoofd van zijn clan gegaan zijn om bescherming te vragen aangezien uw familie ermee gedreigd had u en Walid te zullen vermoorden. Vervolgens zouden jullie zijn ingetrokken bij de ouders van Walid. Op 5 mei 2001 is jullie zoon Havel geboren. Toen deze enkele maanden oud was, zou hij een hersenletsel hebben opgelopen waardoor hij mentaal gehandicapt is. In datzelfde jaar zou Walid samen met zijn neef een winkel voor sanitair materiaal hebben geopend. Op 25 juli 2008 zou uw echtgenoot voor zijn winkel zijn doodgeschoten door uw broer Yassin. Na dit incident zou uw schoonvader beslist hebben om u en uw zoon naar Europa te laten vluchten. Op 1 augustus 2008 zou u vanuit Rachidiya, via Zakho (Noord-Irak) en Silopi (Zuidoost-Turkije) naar Istanbul gereisd zijn, waar u op 2 augustus 2008 aankwam. Op 20 augustus 2008 zou u vanuit Istanbul naar België gereisd zijn, waar u op 27 augustus 2008 aankwam. Dezelfde dag vroeg u asiel aan.

Op 2 augustus 2009 beviel u in België van uw tweede kindje, Dler Shahban. De vader is Shahban Hossein Ghazi (CG 04/18158 en OV. 5.664.564), een Iraakse die u in België leerde kennen en die in maart 2006 de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat de hoedanigheid van vluchteling u niet kan worden toegekend, dit omwille van onderstaande redenen.

Uzelf verklaart uw hele leven in Rashidiya nabij Mosul in Centraal-Irak gewoond te hebben. U zou daar zijn geboren en getogen. Echter, dit is weinig geloofwaardig gelet op de zeer beperkte kennis die u heeft over Mosul in het algemeen en Rashidiya in het bijzonder.

Een eerste opvallende vaststelling is dat u spontaan, en nog vóór er effectief kennisvragen gesteld werden over Mosul en Rashidiya, zelf verklaarde dat u de stad Mosul en de wijk Rashidiya niet goed kent aangezien u niet veel buiten mocht komen van uw schoonfamilie. U gaf ook aan dat wanneer uw zoon naar het ziekenhuis diende gebracht te worden, niet u, maar wel uw schoonfamilie zich hier mee bezig hield. Er werd u gevraagd waarom u dit plots spontaan aanhaalde. U antwoordde dat "u dit gewoon als voorbeeld aanhaalde" om aan te tonen dat u niet veel buiten kwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 4 en p. 5). Klaarblijkelijk wilde u zich reeds op voorhand verantwoorden voor het gebrek aan kennis. Het vermoeden rijst dan ook dat u al wou anticiperen op eventuele vragen die u zouden worden gesteld en waarvan u het (juiste) antwoord misschien schuldig zou moeten blijven. Uw vroegtijdige reactie is alleszins zeer opvallend.

Zoals blijkt uit wat volgt is uw kennis betreffende Mosul ook bijzonder pover en blijft deze beperkt tot algemeenheden waarvan op dit ogenblik niet kan worden vastgesteld dat deze kennis doorleefd is, dan wel eerder te wijten is aan het ingestudeerde karakter ervan. Zo wist u bijvoorbeeld niet wat de algemene telefooncode is voor vaste telefoonnummers in Mosul. Het is niet geloofwaardig dat u nooit in uw leven gebruik zou hebben gemaakt van de telefoon of niemand u ooit zou hebben opgebeld (CGVS 2, p. 4). Uw echtgenoot had zelfs een zaak waardoor het niet aannemelijk is dat hij niet over een telefoon zou hebben beschikt. U had verder geen idee wie de huidige gouverneur is van Mosul, nochtans een personaliteit die door de inwoners van Mosul gekend is.

Op de vraag om enkele wijken op te noemen die aan dezelfde zijde van de Tigris liggen als uw wijk Rashidiya, kon u tijdens het eerste gehoor op het CGVS wel enkele namen opsommen, waarvan enkele foutief maar ook enkele correct zijn, zoals "Hay al-Muthanna" en "Hay al-Kine" (vermoedelijk bedoelt u hiermee Hay al-Kindi) maar is het opvallend dat u op dezelfde vraag tijdens het tweede gehoor helemaal niet meer kan antwoorden (CGVS 1, p.6 en CGVS 2, p.4-5). Het is dan ook zeer opmerkelijk dat u tussen het eerste en tweede gehoor, met een tijdsinterval van ongeveer één jaar, dergelijke zaken zou zijn vergeten. Immers, u zou gans uw leven in Mosul hebben gewoond. Dat u vervolgens in een jaar tijd uw naburige wijken zou zijn vergeten, bevestigt het ingestudeerde karakter van uw kennis. Verder had u wel al van de wijken "Nabi Younis" en "Garadj Shimal" gehoord, maar kon u deze wijken hoegenaamd niet situeren, u weet zelfs niet te zeggen of ze aan dezelfde kant van de Tigris of de andere kant liggen als uw wijk (CGVS 2, p. 5). Bovendien had u nog nooit gehoord van bekende wijken in Mosul zoals "Yarmook" of "Mansoor" (CGVS 2, p.5).

U verklaarde verder dat Mosul tot Kurdistan behoort, iets wat u daarna nog eens uitdrukkelijk bevestigde. Wanneer u erop werd gewezen dat Mosul niet tot Kurdistan (Noord-Irak of de Autonome Koerdische Zone) behoort, maar wel tot Centraal-Irak, antwoordde u opmerkelijk genoeg dat Mosul tot Bagdad behoort wat een zeer verbazingwekkende uitspraak is. U lichtte even later toe dat u

hiermee bedoelde dat u vanuit Mosul ondermeer naar Bagdad, ook Fayda of Basra kan reizen (zie gehoorverslag CGVS 2, p. 5). Nochtans had u even daarvoor heel duidelijk gesteld dat Mosul tot Bagdad behoort. Overigens, dat u vanuit Mosul naar andere Iraakse steden kan reizen, spreekt voor zich.

Vervolgens verklaarde u dat de val van Mosul in 2003 gepaard ging met hevige gevechten tussen de Amerikanen en de Peshmerga's enerzijds en het leger van Saddam Hussein anderzijds, gevechten die volgens uw verklaringen enkele maanden zouden hebben aangesleept. U vertoefde op dat ogenblik in Rashidiye en zou de schietpartijen en raketten hebben gehoord (CGVS 2, p. 5). Blijkt duidelijk uit informatie waarover het CGVS beschikt dat op het ogenblik van de val van Mosul er geen noemenswaardige gevechten hebben plaatsgevonden, laat staan dat er sprake zou zijn geweest van langdurige en hevige gevechten (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier). Nadat u hierop werd gewezen, wijzigde u plots uw eerdere verklaringen en liet u optekenen dat er wel hevig werd gevochten in Bagdad en Basra, maar niet in Mosul (CGVS 2, p. 5). Deze ommeswaai in uw verklaringen is tekenend. Blijkens uw verklaringen is het dan ook ongeloofwaardig dat u op het ogenblik van de val van het Baathregime in de stad Mosul aanwezig was. Meer zelfs, u verklaarde dat de stad eerst werd ingenomen door de Amerikanen en dat vervolgens de Koerdische Peshmerga's zijn binnengekomen (CGVS 2, p. 5). Het tegendeel is echter waar (zie informatie toegevoegd aan de blauwe map van het administratief dossier).

Wanneer u vervolgens werd gevraagd naar recente én concrete incidenten in uw wijk of in de omgeving ervan, verwees u erg vaag naar één of ander incident tussen Turkmenen en het Iraakse leger. U kon er geen concrete informatie over geven. U kon evenmin naar andere concrete incidenten verwijzen wat op zich opnieuw volstrekt ongeloofwaardig is gezien het veelvoud aan aanslagen en veiligheidsincidenten gedurende de voorbije jaren in de stad Mosul (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Zelfs al ging u niet zo vaak naar buiten, althans zo verklaart u, dan nog moet u over dergelijke incidenten, via familie en vrienden, iets hebben vernomen. Zulke zaken worden immers druk besproken.

Ook in verband met uw zeer concrete leefwereld in de wijk Rashidiya legde u erg vage verklaringen af. Zo verklaarde u dat uw zoontje naar het schooltje "Adnan Karella" ging. Wanneer u werd gevraagd te beschrijven hoe u van bij uw schoonouders naar dit schooltje ging, verklaarde u dat uw schoonmoeder uw zoontje naar de school bracht en niet uzelf. U voegde er even later aan toe dat u bijgevolg de weg naar het schooltje niet kende. Dit is weinig geloofwaardig aangezien u even daarvoor nog had verklaard dat u enkele jaren geleden nog had deelgenomen aan verkiezingen waarbij u uw stem had uitgebracht in bovengenoemd schooltje (zie gehoorverslag CGVS, p. 5 en p. 6). Precies omdat u verklaart dat u niet veel buitenkwam, moet een dergelijke gebeurtenis u toch zijn bijgebleven en moet u zeker bepaalde indrukken hebben opgedaan. Dat u de weg niet zou kunnen beschrijven, of geen bepaalde details zou kunnen vermelden, is dan ook onbegrijpelijk.

Er werd u tenslotte gevraagd uw wijk Rashidiya te beschrijven aan de hand van concrete gebouwen. Eerst antwoordde u niet op de vraag en verwees u naar wijken van de stad Mosul. Vervolgens verwees u opnieuw erg vaag naar een ziekenhuis waar uw schoonmoeder u over had verteld en ook naar drie schooltjes, onder andere naar het hierboven reeds besproken schooltje "Adnan Karella" (CGVS 2, p. 6). Opnieuw is dit opvallend want naar aanleiding van het eerste gehoor kon u bepaalde bezienswaardigheden opsommen, zoals "Bab Al-Tob", het "Muhafadda"-stadhuis of de minaret Al-Hatba, weliswaar gesitueerd in andere stadswijken dan Rashidiya (CGVS 1, p.6). Het is niet aannemelijk dat u bezienswaardigheden in andere stadsdelen kan aangeven terwijl u dit nauwelijks kan voor uw eigen wijk, waar u steeds zou hebben gewoond. Te meer omdat u verklaarde dat u nauwelijks het huis buitenkwam. U stelt wel dat uw schoonvader u over bovenstaande bezienswaardigheden heeft verteld maar het CGVS kan zich niet van de indruk ontdoen dat deze informatie is voorbereid en ingestudeerd.

Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen zijn uw verklaringen als zou u uw hele leven in de wijk Rashidiya van de stad Mosul hebben gewoond, volstrekt ongeloofwaardig. Uw beperkte scholingsgraad noch het feit dat u door de omstandigheden van uw problemen met uw familie niet veel zou zijn buitengekomen, kunnen uw gebrek aan kennis betreffende Mosul in het algemeen en Rashidiya in het bijzonder afdoende verklaren.

Dient in dezelfde context nog te worden aangestipt dat u zich in de vragenlijst van het CGVS, ingevuld met de hulp van een medewerker van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), voorstelt als zijnde een Arabische vrouw, alhoewel u verduidelijkte dat uw beide ouders Koerden zijn (zie vragenlijst CGVS, p. 1). Dit is hoogst bizar. Immers, als zijnde geboren uit Koerdische ouders, wordt u evenzeer geacht een Koerdische te zijn, te meer u enkel het Badini als taal machtig bent. Tijdens het eerste gehoor op het CGVS stelt u wel dat uw schoonfamilie al lang in Rashidiya woonachtig is en dat zij zich als Arabieren beschouwen (CGVS 1, p.5). Wat er ook van zij, het is merkwaardig dat u zich voorstelt als Arabische maar tegelijkertijd aangeeft dat u enkel het Badini machtig bent en niet het Arabisch

(alhoewel u het passief wel kan verstaan, zo zegt u, verslag DVZ, vraag 8). Uw verklaringen ter zake maken uw origine en herkomst nog onduidelijker.

Alhoewel het CGVS niet betwist dat u mogelijks ooit, kortstondig, in Mosul bent geweest, kan omwille van bovenstaande redenen geen enkel geloof worden gehecht aan uw beweerde afkomst uit Mosul, Rashidiya en aan uw permanente verblijf aldaar vanaf uw geboorte tot op het ogenblik van uw vlucht. Vermits de door u ingeroepen asielmotieven zich afspeelden in Mosul ondermijnt zulks de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag op fundamentele wijze.

Bijgevolg kan niet worden besloten dat u uw land hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, zoals boven vastgesteld blijkt immers dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw afkomst uit Mosul. Deze ongeloofwaardigheid is van die aard dat het CGVS zich onmogelijk een correct beeld kan vormen van uw juiste regio van herkomst, van uw recente verblijfplaatsen, van uw eventueel verblijf in andere regio's in Irak of daarbuiten, en van eventuele verblijfsalternatieven waarover u zou beschikken.

Dient tot slotte worden opgemerkt dat u ter staving van uw asielaanvraag geen enkel document voorlegt dat zou toelaten uw identiteit, afkomst, of vluchtrelaas te ondersteunen. Uw identiteitsdocumenten zouden bij uw ouders in Irak zijn achtergebleven (CGVS 1, p. 2 en CGVS 2, p. 2). Ook betreffende de moord op uw echtgenoot Walid legt u geen enkel begin van bewijs voor.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoekster in haar verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat zij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat zij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin zij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoekster zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeksters asielaanvraag verworpen omdat zij verklaart haar hele leven in Rashidiya nabij Mosul te hebben gewoond en dit echter weinig ongeloofwaardig is gelet op de zeer beperkte kennis die zij heeft over Mosul in het algemeen en Rashidiya in het bijzonder, zoals omstandig wordt toegelicht, het merkwaardig is dat zij zich voorstelt als Arabische maar tegelijkertijd aangeeft dat zij enkel het Badini machtig is en niet het Arabisch, haar verklaringen ter zake, haar origine en herkomst nog onduidelijker maken, en zij geen enkel document voorlegt dat zou toelaten haar identiteit, afkomst of vluchtrelaas te ondersteunen.

2.3. Met betrekking tot haar gebrek aan kennis over Rashidiya en Mosul betoogt verzoekster dat zij de wijk Rashidiya bijna nooit heeft verlaten, waardoor zij de stad Mosul niet zo goed kent, zij als vrouw altijd thuis gehouden werd en weinig of niet werd geïnformeerd over de brede omgeving, zij bovendien analfabete is, wat haar kennisverwerving nog verder beknot en het aldus niet ongeloofwaardig is dat zij slechts fragmentarisch kennis heeft van de wijken en andere realia m.b.t. tot Mosul. Zij wijst erop dat zij toch wel een aantal wijken, de naam van het ziekenhuis, de situering van de Tigris enz. kan aangeven en het feit dat zij bij voorbaat wijst op de beperkingen in haar ervaring met de buitenwereld er ook kan op wijzen dat zij zich bewust is van het feit dat zij daar weinig kennis over heeft en niet dat zij niet uit Rashidiya en Mosul afkomstig zou zijn.

2.4. Verzoekster gaat er in haar betoog aan voorbij dat ook haar kennis van Rashidiya, de wijk waar zij zou zijn geboren en getogen, ondermaats is. Zo kon verzoekster niet aangeven hoe zij naar het schooltje van haar zoon moest lopen. Haar verweer dat zij dat niet weet omdat haar schoonouders het kind brachten is niet ernstig, vermits zij ook verklaarde deelgenomen te hebben aan de verkiezingen en daarvoor haar stem uitbracht in het schooltje. Verder wordt het volgende vastgesteld in de bestreden beslissing wanneer verzoekster wordt gevraagd haar wijk Rashidiya te beschrijven aan de hand van concrete gebouwen: *"Eerst antwoordde u niet op de vraag en verwees u naar wijken van de stad Mosul. Vervolgens verwees u opnieuw erg vaag naar een ziekenhuis waar uw schoonmoeder u over had verteld en ook naar drie schooltjes, onder andere naar het hierboven reeds besproken schooltje "Adnan*

Karella" (CGVS 2, p. 6). Opnieuw is dit opvallend want naar aanleiding van het eerste gehoor kon u bepaalde bezienswaardigheden opsommen, zoals "Bab Al-Tob", het "Muhafadda"-stadhuis of de minaret Al-Hatba, weliswaar gesitueerd in andere stadswijken dan Rashidiya (CGVS 1, p.6). Het is niet aannemelijk dat u bezienswaardigheden in andere stadsdelen kan aangeven terwijl u dit nauwelijks kan voor uw eigen wijk, waar u steeds zou hebben gewoond. Te meer omdat u verklaarde dat u nauwelijks het huis buitenkwam. U stelt wel dat uw schoonvader u over bovenstaande bezienswaardigheden heeft verteld maar het CGVS kan zich niet van de indruk ontdoen dat deze informatie is voorbereid en ingestudeerd." De vaststelling dat verzoekster wel een aantal gegevens over Mosul kent, doch zoveel als niets concreets weet over haar eigen wijk waar zij zou vandaan komen is niet aanvaardbaar. Ook van iemand die analfabeet is kan verwacht worden dat de onmiddellijke wijk waar deze persoon geboren en getogen is, gekend is. Dat verzoekster niet veel uit huis kwam is ook geen reden voor een manifest gebrek aan kennis van haar eigen woonwijk. Dit klemmt des te meer nu uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij vroeger wel buiten kwam vermits zij, blijkens haar verklaringen, haar echtgenoot heeft leren kennen op straat. Daarnaast mag verwacht worden dat verzoekster op een eenvoudige, maar waarheidsgetrouwe manier kan vertellen over de gebeurtenissen in Mosul / Rashidiya naar aanleiding van de val van het regime van Saddam in 2003 vermits deze periode voor iedere, in Irak verblijvende, persoon een enorme invloed moet hebben gehad. Temeer deze gebeurtenissen waarbij de Amerikanen Irak binnenvielen overvloedig moeten zijn becommentarieerd op televisie en op de radio, en deze gebeurtenissen ook binnen het gezin het onderwerp van gesprek moeten zijn geweest. De vaststelling dat haar verklaringen niet overeenkomen met de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, wijzen er nogmaals op dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij afkomstig is uit Mosul of de nabije regio van Mosul, Rashidiya. Haar verweer dat wanneer zij er via haar familieleden over hoorde, het voor haar nauwelijks uiteen te houden was of de beschreven evenementen zich al dan niet in Mosul hadden voorgedaan worden niet aangenomen, vermits dat zij zich als moeder van een jong schoolgaand kind wel op de hoogte zou hebben gehouden van de concrete en onmiddellijke omgeving van Mosul, indien zij daar in werkelijkheid zou hebben verbleven. Ook is het merkwaardig dat een aantal vragen wel beantwoord werden tijdens het eerste gehoor en verzoekster het antwoord schuldig moest blijven tijdens het tweede gehoor, vaststelling waardoor het ingestudeerde karakter van haar (beperkte) kennis wordt bevestigd.

Waar verzoekster nog stelt dat zij als analfabete op een primitieve manier de geografische relaties tussen de steden en streken aangeeft en dat het aldus niet onaannemelijk is dat zij de plaats van steden aangeeft door te beschrijven langs waar men er naartoe reist, verandert niets aan de opmerkelijke vaststelling dat verzoekster voorhield dat Mosul behoort tot Koerdistan. Van een Koerd/Koerdische, al dan niet analfabeet, afkomstig van Mosul mag verwacht worden dat deze weet dat Mosul niet behoort tot Koerdistan vermits dit zelfs betwist gebied is dat door Koerdistan wordt opgeëist. De Raad is dan ook van oordeel dat deze vaststelling er andermaal op wijst dat verzoekster niet afkomstig is uit Mosul, Centraal-Irak.

2.5. Voorts dient te worden vastgesteld dat aan verzoeksters origine als Koerdische niet wordt getwijfeld. De Raad wijst er dienaangaande op dat Badini in verscheidene buurlanden van Irak wordt gesproken zodat de kennis van deze taal geen noodzakelijke aanduiding van de afkomst kan zijn. Het is echter wel merkwaardig dat een Koerdische vrouw die beweert afkomstig te zijn uit Irak zich voorstelt als Arabische gelet op de, nog niet zo lang geleden, precare situatie waarin de Koerdische gemeenschap verkeerde door toedoen van de arabiseringspolitiek van Saddam Hoessein.

2.6. De Raad stelt, samen met de Commissaris-generaal, vast dat verzoekster geen enkel begin van bewijs indient van haar identiteit, haar afkomst, de identiteit en de afkomst van haar kind, noch enig bewijs heeft van het overlijden van haar echtgenoot. De Raad ontwaart in het administratief dossier, inzonderheid de beide gehoorverslagen, geen enkele valabele reden waarom verzoekster hier in gebreke blijft. Voor zover haar vader haar eigen identiteitsdocumenten zou hebben gehouden wijst de Raad erop dat verzoekster in 2000 huwde en in 2001 een kind kreeg zodat zij daar hoe dan ook een document moet kunnen van voorleggen. Verzoeksters verweer ter terechtzitting, namelijk dat zij geen huwelijksakte konden opstellen omdat zij geen documenten had, wijzigt niets aan het feit dat zij ook geen geboorteakte van haar kind noch een overlijdensakte van haar echtgenoot indient, hetgeen naar het oordeel van de Raad wel tot de mogelijkheden moet behoren.

2.7. Gelet op het gebrek aan begin van bewijs van verzoeksters identiteit, afkomst en relaas en zij ook aan de hand van haar verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Rashidiya/Mosul/Centraal-Irak, wordt geen geloof gehecht aan het door verzoeksters opgediste relaas met betrekking tot haar voorgehouden vrees voor haar eigen familie die haar echtgenoot zou hebben

gedood. Overigens is het ongeloofwaardig dat in een erezaak de familie 8 jaar zou wachten om een aanslag te plegen, temeer zij verhuisden naar Mosul en verzoeksters echtgenoot samen met zijn neef een winkel zou hebben gehad in Mosul of dat verzoekster en haar echtgenoot indien zij vreesden slachtoffer te worden van erewraak in Rashidiya - de buurt van Mosul – zouden zijn gebleven.

2.8. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekster worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Wanneer er zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebrachte asielrelaas, bestaat er geen reden om dit aan artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève te toetsen.

2.9. Gelet op de vaststelling dat verzoekster haar identiteit en afkomst niet aantoont, en zij omwille van de redenen aangehaald in de bestreden beslissing ook niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Irak/Mosul, kan de subsidiaire bescherming op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend. Immers, opdat de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, is in essentie vereist dat verzoeksters afkomst vaststaat, wat in casu niet het geval is. Er zijn geen andere redenen waarom verzoekster in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen april tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS